

դուստրդ Հայաստանէն կ'ընդունիս. դու ալ Հեւլէնէ, դու ալ մասնաւորապէս պարտական ես Հայաստանեայց:

ԼԵԼԻՆԷ

Չայս կը խոստովանիմ, տէր իշխան. իսկ որովհետեւ Հայաստան այսօր իմ հայրենիքս պիտի ըլլայ, այժմ բոլոր կեանքս իրենն է:

ԱՐԻՈՒԱՐԻ

Ապա իշխանդ Նեոպոլիտոս, ի բաց թողով հին ասելութիւնդ, երդուրեցիր այսուհետեւ հաւատարիմ և անխաբարի բարեկամ ծառայել Հայոց. անշուշտ կը յիշես, թէ այդ պայմանաւ միայն ծերակոյտն քեզ ներեց:

ՆԵՈՊՈԼԻՏՈՍ

Հայոց հայրենասիրութեան այդպիսի սքանչելի և վսեմ օրինակները տեսնելով, և Հայաստանեայց ինձ հատուցած շնորհացն փոխարէն, ես ալ հին ասելութիւնս և քէնս կը մոռնամ. դարձեալ կ'ուխտեմ անկեղծ հաւատարմութիւն և հնազանդութիւն: Իսկ որովհետեւ բախտն այսօր մեր երկու որդիքն ալ սուրբ կապով մը իրարու կը լծորդէ, ես ալ կը փափաքիմ ըլլալ այսուհետեւ քաղաքացի Հայաստանեայց:

ԱՐԻՈՒԱՐԻ

Կ'ընդունիմ ինդիքդ և կը խոստանամ, որ այդ իրաւունքը ծերակոյտն քեզ պիտի շնորհէ:

ԱՐՏԱՒԱՅՐ

Ո՛հ, օր ցնծալից... ուրեմն այսուհետեւ ամենքն ինչ միատեղ մէկ ընտանիք պիտի կազմենք...

ԼԵԼԻՆԷ

Իսկ իմ պարսքս, տէր իշխան, պիտի ըլլայ լինել արժանի հարս Հայկազանց. դարձեալ պիտի աղաչեմ զդիս, որպէս զի այնպիսի որդւոց զիս մայր վիճակէն, որոնք կարենան օր մը իրենց հօրն առաքինութեանցն նմանիլ:

ԱՐԻՈՒԱՐԻ

Երթանք ի տաճարն՝ շնորհակալ ըլլալու դից, նախ մեր ազատութեան համար և վերջը մեզ հատուցած երախտեացն փոխարէն: Իսկ այսօրուան դէպքն, թող անհեղձանելի կերպիւ քան դակուին իւրաքանչիւր Հայ սրտի մէջ:

ՍԵՓՈՒՆ ՄԻՆԱՍԵԱՆ

ՎԵՐՋ

Ջ Ի Ն Ո Ւ Ո Ր Ն Ս

Ջ

Հասակ ունիմ հսկայի

Ամեն մարդ ինձ կը նայի.

Ուրեքս գետին կը թընդայ

Փշրածներս են կուռ շղթայ:

Կ'ըսեն ինձի՝ ե՛լ հանդէս,

Հայաստանի զինուոր ես:

Խուլ մազերս իմ զանգուր

Կու տան ճակտիս միշտ համբոյր.

Աղեղ յօնքերս իմ կամար,

Կը կոտիմ ես խիստ յամառ:

Կ'ըսեն ինձի՝ վարդ երես,

Հայաստանի զինուոր ես:

Կապոյտ աշերս զոյգ գնդակ

Սիրտըս անշէջ վառ կրակ,

Սուր ակուանիս կը ճընտն:

Բերանէս հուր կը ժայթքեն:

Կ'ըսեն ինձի՝ բոց երես,

Հայաստանի զինուոր ես:

Կուրծքս վահան երկաթէ

Մէջքիս սուրը պողպատ է,

Չեռքս հրացան երբ պատրաստ,

Թշնամիներս հեզ, զգաստ:

Կ'ըսեն ինձի հիմնապէս

Հայաստանի զինուոր ես:

Ալեծածան հայ դրօշակ,

Տես, ամեն կողմ հուր, կայծակ,

Ուր գնդացիք, թնդանօթ,

Հոն հայ զինուոր ու վառօդ,

Ինչու ըլլամ իսկապէս

Հայաստանի զինուոր ես:

Սէր, միութիւն՝ հայուն ուժ.

Անհետ կ'ընէ ամեն խուժ.

Դափնի պսակ հայ քաջին

Ազատասէր մեր ազգին:

Խաղաղութեան եմ զինուոր,

Հայրենիքիս փառաւոր:

Գ. ԳՈՒԽ-ԲԵՐԱ

10 Յուլ. 1920

ՎԱՀԱՐՍ Թ. ՄԱՐԿԱՐԵԱՆ

ԱՀ. ՄՈՐԱՐԱՏԵԱՄ ՎԱՐՓԱՐԱՄԻՍ

Փաղիզու.